

skellige Ændringsforslag, som Mindretallet stiller, og jeg skal maaske under Motiveringerne komme nærmere ind derpaa.

Forinden jeg kommer ind paa Motiveringen af de Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, vil jeg tillade mig at gøre et Par personlige Bemærkninger om min Stilling til de Forslag, der ere opstillede fra Flertallets Side. Da jeg kom ind i Toldudvalget i Efteraaret, forefandt jeg der et stort og betydningsfuldt Arbejde, et Arbejde, som Industri og Haandværk i det hele og store kunde slutte sig til, fordi det paa mange Punkter skabte den fornødne Beskyttelse. Der var andre Punkter, som ikke vare saa tilfredsstillende, det var de saakaldte „Enighedspunkter“ fra Toldkommissionen. Disse Punkter er der opnaaet Enighed om paa Bekostning af Industriens og Haandværkets Interesser, og jeg kunde selvfølgelig ikke føle mig tilfredsstillet ved flere af disse Punkter, som det var naturligt, at de Mænd, der havde Sæde i Toldkommissionen, maatte holde fast ved. Jeg har maattet bøje mig paa adskillige af disse Punkter. Ved den Behandling, der har fundet Sted i denne Samling, maa jeg i høj Grad paaskønne, at medens Grundlaget for Forhandlingen har været Betænkningen fra Foraaret 1898, har Flertallet i Toldudvalget været villigt til at optage forskellige af de Ønsker, som ere fremkomne fra Industri og Haandværk, og der er altsaa stillet flere Ændringsforslag dertil, som Mindretallet fuldt ud kan slutte sig til. Der er imidlertid ogsaa enkelte Punkter, som Mindretallet kun med den største Betænkelse har kunnet slutte sig til. Det er Positioner, der angaa betydningsfulde Virksomheder, Virksomheder, der beskæftige en Mængde Mennesker, og hvori en betydelig dansk Kapital er anbragt. Mindretallet betragter det som et Offer paa Enighedens Alter. Mindretallet ser ikke det gavnlige eller nyttige for Samfundet ved disse Nedsættelser i Beskyttelsen, det har imidlertid rettet sig efter Flertallets Ønsker, og det har bøjet sig under de forhaandenværende politiske Forhold; det er, hvad det kan anføre til sit Forsvar. Men Mindretallet maa i det hele taget udtale, at det, bortset fra disse udenfor liggende Hensyn staar aldeles uforstaaende lige over for den Tankegang, at man uden at undersøge Sagerne, uden Bevis, uden nogen som helst Sikkerhed for, at vedkommende Industrier kunne bestaa, gaar med til saa betydelige Nedsættelser. Der har i den sidste Tid herhjemme været et alminde-

ligt og alvorligt Ønske fremme blandt Befolkningen om at emancipere sig saa stærkt som muligt fra Udlandet. Det kan man ikke gøre uden at sørge for, at den bestaaende danske Industri kan vedblive. I Bomuldspindrier, Cigar- og Tobaksfabrikker er der vistnok anbragt en Kapital af 6—8 Millioner Kroner, og dem gaar man maaske hen og ødelægger uden at undersøge Sagen nærmere. Ingen kan vide paa Forhaand, hvorledes det vil stille sig. Forholdene her rette sig efter Forholdene i hele Verden, det kan maaske gaa i Aar, og det kan maaske ikke gaa næste Aar, derom ved man intet. Danmark maa være et rigt Land, naar det har Raad til for en Teoris Skyld at sætte saa mange Millioner paa Spil.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale Mindretallets Ændringsforslag. Disse Ændringsforslag og ikke disse alene, men en Del af Flertallets Ændringsforslag, have været stillede i Folketingets Toldudvalg og i Folketinget, men det er uimod sagt blevet hævdet af det forhenværende Medlem af Folketinget fra Horsens, at disse ikke have været behandlet. Hvad Grunden kan have været dertil, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Disse Forslag behandlede meget forskellige Ting, der er nogle, der angaa den fra visse Sider mindre velsete saakaldte Storindustri, der er andre, der behandle den mindre Industri, enkelte andre Positioner angaa Haandværksinteresserne, og endelig er der et Par, der angaa Hedeplantager og Smaakaarsfolks Interesser. Desuden er der nogle Forslag af toldteknisk Natur, som ganske sikkert vilde forbedre Toldforslaget i høj Grad. Jeg er overbevist om, at hvis de ærede Medlemmer ville læse Motiveringen igennem, ville de finde, at de Forslag, der ere stillede paa Jærnindustriens Omraade, fortjene stor Opmærksomhed. Jeg mener altsaa, der kunde være Anledning til, at ærede Medlemmer og navnlig de ærede Medlemmer, der staa paa et andet Standpunkt i Toldspørgsmaalet end Mindretallet, underkaste disse Forslag, der ere stillede fra Mindretallets Side, en nærmere Drøftelse. Det var dog muligt, at de ved en saadan Drøftelse kunde finde sig foranledigede til at støtte det ene eller det andet af dem.

Der er fra Flertallets Side trods det, det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har sagt, absolut vist Imødekommethed. Vi have frafaldet Positioner, som vi absolut ikke burde have frafaldet. Der er her en Anledning for ærede Med-